

заговорила като същи човѣкъ и почнала да му се моли жално:

— Пустни ме, моля ти се, да си плавамъ свободно въ рѣката. За тази добрина ще ти подаря тритѣ си перца, които сѣ на гърба ми; тѣ ще ти донесатъ голѣмо щастие въ живота.

Едното зарови въ градината, другото хвърли въ блатото, а третото сложи подъ възглавницата на жена си. Азъ съмъ царицата на рѣката и постоянно вода борба съ царя на Жълтото море. Ако ме не пустнешъ, той ще стане още по-горделивъ и ще прави по-голѣми пакости на свѣта.

Рибарѣтъ помислилъ малко, оскубналъ тритѣ перца отъ гърба ѝ и я пустналъ въ рѣката на свобода. Тръгналъ той къмъ дома си и си мисли: „Какво ли щастие могатъ да ми донесатъ тия бездушни пера!“